

[Hauge.]

det store og hele maattet indrette sig paa at klare sig i Konkurrencen med de udenlandske Varer. Vi har nok visse Toldsatser, der tager sig ud som Beskyttelsessatser, og i nogle Tilfælde ydes der ogsaa dansk Produktion en vis Beskyttelse ved disse Satser, men mange Industrigrene er faktisk uden Beskyttelse og vilde i disse Tider uden den direkte Importregulering være ude af Stand til at klare sig. Det er Sandheden. Helt anderledes forholder det sig med andre Lande, ogsaa med vore Nabolande. Medens vi af Hensyn til Landbrugsproduktionen levede som et Frihandelsland, indrettede de andre sig paa at fremelske deres Produktion gennem Beskyttelse, og de paagældende har just nu under Krisen øget deres Beskyttelse. Det vil sige, de har dæmnet op for Importen ved indirekte virkende Midler, medens vi har anvendt den direkte Importregulering.

Vi har valgt den direkte Importregulering af den simple og letfattelige Grund, at vi ikke formaaede at praktisere den indirekte Regulering i noget Omfang af Betydning. Vi kunde ikke klare os over de opstaaede Vanskeligheder ved Ændringer i Toldloven, dels fordi store Dele af den danske Produktion havde udviklet sig under Frihandelen og aldeles ikke kunde finde sig til Rette under en Forhøjelse af Toldsatserne, og dels fordi den danske Eksport under ingen Omstændigheder kunde tilgodes ved en Overgang fra Frihandel til Protektionisme. Det fundamentale i dansk Økonomi er vor Landbrugseksport; den har været det i mange Aar; men ulykkeligvis er vore Landbrugsvarer ikke mere eftertragtet som tidligere paa de udenlandske Markeder. Forholdet er tværtimod blevet det, at de Markeder i Udlandet, som før laa aabne for vore Landbrugsvarer, til Dels er spærret og i hvert Fald nu gøres utilgængelige for os i samme Grad, som vi forsøger at beskytte vor industrielle Produktion over for de paagældende Landes Industrieksport ved indirekte Midler.

Jeg har i den senere Tid set, at vore Naboer giver os gode Raad, og hvis vi virkelig faar gode Raad, skal vi jo være taknemmelige for dem; men vi behøver ikke at være taknemmelige, blot fordi vi faar et Raad, for det kan jo være et daarligt Raad. Raadet kan være givet ud fra Forudsætninger, som vi ikke er i Stand til at føle os tilfredse med. Men, som sagt, jeg har i den senere Tid set, at vore Naboer giver os Raad paa det handelspolitiske Omraade og fortæller os, at de med megen Bekymring er Vidne til vore Vanskeligheder, og de for-

klarer os, at de ved egentlig meget bedre end vi selv, paa hvilken Maade vi skal indrette os. Det er ikke meget opmuntrende for dansk Klogskab, at det virkelig skal være saaledes, at vi udefra skal have Anvisning paa, hvorledes vi skal opføre os, hvorledes vi skal handle for at klare os gennem Vanskelighederne, og det stemmer heller ikke med, hvad jeg lejlighedsvis har set paa de samme Spalter i andre Oplag af de paagældende Blade: at de Danske skulde være de klogeste Erhvervsfolk i hele Europa. Jeg tror ikke, det sidste er Tilfældet, men det første, at vi trænger til at faa Vejledning udefra paa den Maade, som man nu prøver at vejlede os paa, er heller ikke Tilfældet.

De paagældendes Raad til os er, kort fortalt, at vi skal etablere Frihandel og opgive vore Valutaforanstaltninger. De henviser os til at se indenfor hos dem selv for at erfare, hvorledes de klarer sig uden Valutacentral. Men de kære Naboer glemmer at fortælle os, paa hvilken Maade det skal blive muligt for os frit at faa vore Landbrugsvarer placeret frit paa de udenlandske Markeder. Og det er nemlig Sagens Kærne. De glemmer, at alle vore gamle Kunder er indstillede paa i størst muligt Omfang at frigøre sig for vore Landbrugsvarer, og de glemmer, at de nye Kunder, vi med Besvær har faaet, kun kan fastholdes gennem Vareudveksling. Disse Kunder — og de gamle Kunder med i større eller mindre Omfang — vilde simpelt hen udelukke vore Landbrugsvarer i samme Øjeblik, som vi gav os til at indføre fri Import af deres Varer. Hvorfor i al Verden skulde de honorere os ved at købe de Varer af os, som de enten ikke har Brug for eller ikke synes om paa Grund af deres egen Beskæftigelsesinteresse, naar de frit kunde sælge deres Varer paa vore Markeder?

De danske Eksportvirksomheder er ikke som de svenske Eksportvirksomheder stillet paa den Maade, at deres Eksportvarer er efterspurgt til høje Priser. Svensk Træ og Træmasse, svensk Malm og svensk Jern er i disse Tider salgbare i Udlandet til formidable Priser, medens danske Landbrugsvarer som Smør, Æg og Kreaturer kun kan afsættes ved formelige Bytteoverenskomster og desværre til lave Priser. Vore Eksportvarer er for største Delen kontingenterede i Udlandet. Der gives ingen Mulighed for under fri Handel at faa disse Landbrugsvarer solgt paa de udenlandske Markeder. Derfor er en Sammenligning mellem Danmark og andre Lande uden Værdi i Henseende til at vejlede os om,